

lov nr. 224 af 8. juni 1966 om garantier til finansieringsinstitutter inden for detailhandelen. Disse garantier vedbliver at være i kraft og afvikles i overensstemmelse med førnævnte lovs regler; de pågældende finansieringsinstitutter vil imidlertid herudover kunne opnå yderligere statsgarantier i medfør af nærværende lovforslag, såfremt de i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

For så vidt angår forslagets statsfinansielle virkninger bemærkes, at garantirammen i lov nr. 224 af 8. juni 1966 om garantier til finansieringsinstitutter inden for detailhandelen (som ændret ved lov nr. 228 af 24. april 1974) androg 30 mill. kr. Ved nærværende lovforslag foreslås virksomhedsafgrænsningen udvidet, således at finansieringsinstitutter, der er eller bliver oprettet af landsomfattende sammenslutninger ikke blot inden for detailhandelen, men også inden for engroshandelen, vognmandserhvervet og andre serviceerhverv samt håndværket og den mindre industri vil kunne opnå statsgaranti. Desuden foreslås kravene til institutternes egenkapital nedsat, jfr. herom under bemærkningerne til forslagets § 1, og endelig foreslås formålsafgrænsningen i forhold til den gældende ordning udvidet til også at omfatte overdragelse af virksomheder inden for de nævnte erhverv. Under hensyn til disse væsentlige udvidelser skønnes en forøgelse af garantirammen til 60 mill. kr. hensigtsmæssig. Under den hidtidige ordning har der som nævnt ikke været udgifter for statskassen til indløsning af garantier.

Forslaget ventes ikke at få væsentlige konsekvenser for den statslige administration. Det vil medføre en øget arbejdsbyrde for Direktoratet for Egnsudvikling, men om en mindre forøgelse af personalet kan blive nødvendig kan ikke forudses; det vil bl. a. afhænge af, i hvilket omfang nye finansieringsinstitutter vil søge statsgaranti.

Lovforslaget har ikke administrative eller finansielle konsekvenser for kommunerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Den virksomhed, hvortil der efter forslaget vil kunne ydes et finansieringsinstitut garanti af statskassen, er afgrænset til ydelse af bistand ved etablering, sammenlægning, overdragelse, ombygning og modernisering. I forbindelse hermed vil der også kunne ydes bistand til virksomhedernes forsyning med en i forhold til den forventede eventuelt større omsætning passende driftskapital til opbygning af varelagre og ydelse af sædvanlig driftskredit.

Formålsafgrænsningen svarer til den i lov nr. 224 af 8. juni 1966 om garantier til finansieringsinstitut-

ter inden for detailhandelen foretagne, idet der dog i medfør af nærværende forslag endvidere vil kunne ydes bistand ved overdragelse af en virksomhed. Baggrunden for denne udvidelse er, at der gennem de senere år er blevet nedlagt et stort antal butikker med det resultat, at mange lokalsamfund står i fare for at blive butiksløse. Da unge i visse tilfælde ønsker at overtage velbeliggende butikker, og da tendensen mod storcentre er aftagende, foreslås det, at man gennem statsgaranti kan medvirke til finansieringen af virksomhedsoverdragelser, således at en udvikling i butiksstrukturen præget af en u hensigtsmæssig mangel på nærbutikker søges undgået.

Også inden for de øvrige af forslaget omfattede brancher vil der kunne ydes bistand til virksomhedsoverdragelser. Det bør ved administrationen af ordningen søges undgået, at der gennem institutternes virksomhed medvirkes til opretholdelse af et kunstigt højt prisniveau for de pågældende virksomheder, ligesom den naturlige sanering og tilpasning af virksomheder inden for de af ordningen omfattede erhvervsgræne ikke bør hæmmes gennem opretholdelse af en u hensigtsmæssig erhvervsstruktur.

For så vidt angår adgangen til at yde bistand, såfremt det efter en konkret vurdering skønnes forsvarligt for at imødegå tab på løbende engagementer, må det afhænge af Tilsynsrådets skøn, om eller i hvilket omfang det bør kræves, at instituttet afskriver en sådan bistand i det pågældende regnskabsår.

Virksomhedsafgrænsningen er i forhold til lov nr. 224 af 8. juni 1966 udvidet, således at statsgaranti efter forslaget vil kunne ydes til finansieringsinstitutter inden for håndværk og mindre industri, handel, vognmandserhvervet samt serviceerhvervene iøvrigt.

Da finansieringsinstitutternes virksomhed som nævnt vil bestå i ydelse af sikkerhed for lån, for hvilke låntagerne ikke selv vil kunne yde tilstrækkelig sikkerhed, og som følgelig vil være forbundet med en vis tabsrisiko for de enkelte institutter, må der ved afgørelsen af, om der vil kunne ydes statsgaranti, lægges vægt på, at der til instituttet er knyttet en passende administration, som i kraft af sin ekspertise kan sikre en sagkyndig sagsbehandling. Det bør således normalt være et vilkår for ydelse af statsgaranti, at instituttet har en sådan størrelse, at det er i stand til at oprette et permanent sekretariat med den nødvendige teknisk-økonomiske sagskundskab til vurdering af den enkelte låntagers projekt.

I bemærkningerne til forslaget til lov om garantier til finansieringsinstitutter inden for detail-